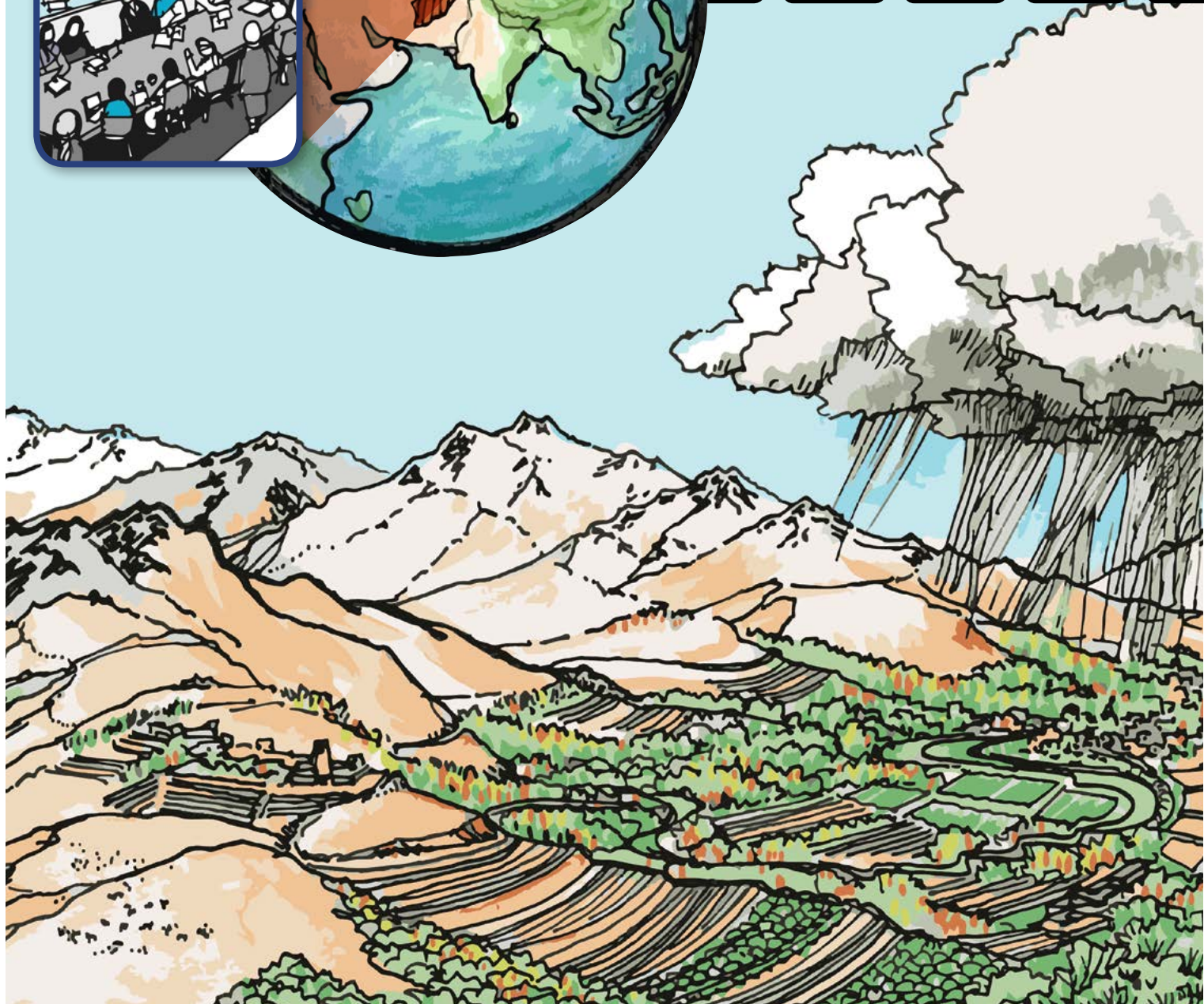
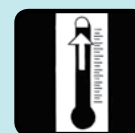

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

حکومتداری تغییر اقلیم در افغانستان

1. خلاصه

این راپور معلومات کلی را در مورد حکومت داری تغییر اقلیم در افغانستان ارائه مینماید، تا دست آورد های گذشته و فرصت های آینده جهت ادغام مسائل مربوط به تغییر اقلیم در چهارچوب های انکشافی ملی کشور را شناسایی نماید. با این هدف، این راپور ممد خوبی برای تحقیقات و اسناد موجوده چون برنامه عمل ملی سازگاری با تغییرات اقلیم (NAPA) و گزارش های ملی تحت چهارچوب کنوانسیون ملل متحد پیرامون تغییر اقلیم (UNFCCC)، بوده میتواند، تا بتواند دولت، ارگان های غیردولتی، جامعه مدنی، جامعه اکادمیک و جوامع انکشافی بین المللی، را متوجه تاثیرات منفی تغییر اقلیم بسازد.

این راپور عمدتاً بالای ادارات دولتی، چهارچوب های قانونی، پالیسی و استراتژی های سکتوری، و میکانیزم های هماهنگی میان ادارات که در رسیدگی به تغییر اقلیم نقش دارند، تمرکز مینماید. تمرکز مشخص این راپور بالای ساحات آسیب پذیری که در برنامه عمل ملی سازگاری در مقابل تغییر اقلیم (NAPA) شناسایی شده است، میباشد. این ساحات شامل سکتور زراعت، تنوع حیات و ایکوسیستم، انرژی و زیر بنا ها، جنگلات و چراگاه ها، حوادث طبیعی و منابع آبی میشود.

تاکید و نیاز برای ادغام مسائل تغییر اقلیم در پروسه های انکشافی ملی، نمیتواند اغراق باشد. در سال ۲۰۱۵ میلادی، برنامه محیط زیست ملل متحد (UNEP) و اداره ملی حفاظت محیط زیست جدیدترین پیشبینی های اقلیم افغانستان را انکشاف داده است، که این پیش بینی ها نشان دهنده افزایش جدی درجه حرارت تا سال ۲۱۰۰ میلادی و کاهش قابل ملاحظه در مقدار آب میباشد. این تغییرات تاثیرات جدی را بالای ایکوسیستم متنوع افغانستان و بالای حیوانات و نباتات که در آن زیست دارند، میگذارد. از آنجاییکه در حدود ۸۰ فیصد مردم افغانستان به طور مستقیم بالای منابع طبیعی جهت امرار حیات اتکاء دارند، تغییرات اقلیم میتواند سبب ایجاد بی نظمی بنیادی در اقتصاد، ثبات و امنیت غذایی کشور گردد.

افغانستان از قبل، در مقابل حوادث طبیعی آسیب پذیر بوده، و تغییرات اقلیم میتواند تاثیرات این حوادث را چندین برابر افزایش دهد، الی اینکه تدابیر مناسب جهت ارتقای ظرفیت سازگاری کشور در مقابل این تغییرات اتخاذ گردد. ادغام و مدنظر گرفتن اثرات تغییر اقلیم در روند های انکشافی کشور، یکی از اقدامات اساسی جهت ارتقای ظرفیت سازگاری بشمار میرود. هماهنگی میان دواير دولتی و غیر دولتی و شرکاء مختلف یکی از نیازهای مبرم جهت کاهش خطرات تغییر اقلیم است.

توصیه های کلیدی این راپور، شامل نکات ذیل میباشد:

- پلان عمل و استراتژی ملی تغییر اقلیم کشور باید به زودترین فرصت، بعنوان اولین گام بسوی ادغام تغییر اقلیم در پلان های انکشافی ملی، نهایی و تطبیق گردد.
- برنامه های جامع ارتقای ظرفیت به سطح ملی، ولایتی و محلی جهت ارتقای آگاهی عامه و کمک برای ادغام تغییر اقلیم در سطوح مختلف پروسه های ملی، تطبیق گردد.
- تحلیل های دقیق و علمی در مورد اثرات تغییر اقلیم و تدابیر سازگاری در مقابل آن، برای پالیسی سازان ارائه گردد تا در روند ادغام مسائل تغییر اقلیم در پلان های انکشافی سکتوری و در کاهش اثرات منفی تغییر اقلیم، کمک نماید.
- ارگان های غیردولتی و اعضای جامعه مدنی باید در آگاهی دهی و ارتقای ظرفیت سهم فعال بگیرند، تا باعث ایجاد آگاهی به تعداد زیادی از مردم گردیده و در ارتقاء اراده سیاسی جهت رسیدگی به نیاز های جدی در مورد، سهم داشته باشند.

- نیاز است تا تغییر اقلیم در نصاب تحصیلی تحصیلات عالی گنجانیده شود تا مسئله تغییر اقلیم در بخش های مهم به صورت اساسی مدغم گردیده و ظرفیت ملی در مورد رسیدگی به اثرات منفی تغییرات اقلیم ارتقاء یابد.
- نیازها در قسمت تکنالوژی های سازگاری و کاهش دهی (کاهش گازات گلخانه ایی) در ساحات مختلف شناسایی گردد. تلاش های جاری در مورد و خصوصا توسط مرکز و شبکه تکنالوژی اقلیمی (CTCN) توسعه داده شود و در پروسه های ملی مدنظر گرفته شود.
- مشارکت دولتی-خصوصی جهت دسترسی به منابع پولی و تکنالوژی اقلیمی مخصوصا در بخش انرژی و برق رسانی، ترویج داده شود.
- در طرح و تطبیق پروژه های زیربنایی "پوشش اقلیمی" علاوه گردد، تا جاده ها، پل ها، سیستم آبرسانی، انرژی و سایر زیربنا ها از اثرات منفی تغییر اقلیم در امان مانده و سبب پیشرفت پایدار پروژه های انکشافی گردد.
- لازم است تا وزارت محترم زراعت، آبیاری و مالداري و اداره محترم ملی حفاظت محیط زیست مشترکا روی یک برنامه کاری مشترک کار کنند که شامل تحقیقات علمی و پروژه های نمونه ای روی وراثتی های مقاوم در مقابل خشکسالی، و تکنالوژی های مناسب سیستم آبیاری باشد. تا بتواند باعث ایجاد دانش و ظرفیت اداری جهت رسیدگی به اقلیم خشکتر و گرمتر در آینده ها، گردد.
- در مناطق روستایی که دسترسی به برق وجود نداشته باشد، به پروژه های غیر متمرکز، با انتشار گازات گلخانه ای پایین، و اقلیم پسند اولویت داده شود، تا بتواند این مناطق را به برق وصل نماید و سبب انکشاف اقتصادی روستاها گردد.
- لازم است تا یک سروی جامع انواع (حیوانات و نباتات) جنگلات و چراگاه ها صورت گیرد، تا انواع آسیب پذیر در مقابل اثرات منفی تغییر اقلیم شناسایی گردیده و از معلومات نهایی آن در تهیه پالیسی ها و ستراتیژی ها استفاده گردد.
- در ساحات روستایی روش های مناسب از طریق جوامع جهت مدیریت حوضه های آبرگیر و حفاظت و برداشت آب ترویج گردد، تا در مدیریت منابع آبی موجوده و کاهش آسیب پذیری در مقابل خشکسالی موثر تمام گردد.

UNEP

اداره ملی حفاظت محیط زیست افغانستان

سرک سناتوریم، دارالامان، ناحیه 6، #6

کابل، افغانستان

www.nepa.gov.af